

**รูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หิน
อุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่อการก่อสร้างของประเทศไทย
ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2563-2572)***

**The Corporate Social Responsibility (CSR) Management
Model for Thailand Stone Mining in the Next Decade
(2020-2030)**

ออปอ แท้ศิลปสาริต และเชเนตตี พัพฒนางกูร

Aupal Taesillapasathit and Chanettee Piphatanangkun

มหาวิทยาลัยเกริก

Kirk University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: aupal.sathit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคของ
ความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินปูนเพื่อการก่อสร้างในประเทศไทย 2) ศึกษาแนวทางการจัดการ
ความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง และ 3) นำเสนอ
รูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง
ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2563-2572) การออกแบบการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ
ได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คน นำผลที่ได้ทำการประชุมระดมสมอง
จากผู้นำชุมชน จำนวน 16 คน เพื่อพิจารณาแนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคม และร่างรูปแบบ
จากนั้นดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตรวจสอบความคิดเห็นและลำดับความสำคัญของรูปแบบด้วย
แบบสอบถาม จำนวน 369 ตัวอย่าง โดยทำการเก็บข้อมูลจากโครงการเหมืองแร่หินปูนเพื่อการก่อสร้าง
อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการณ์ปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคของความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินปูน
พบว่า การดูแลความปลอดภัยเรื่องสุขภาพอนามัยของชุมชน การสร้างพื้นที่สีเขียวและการเสริมความ

*ได้รับบทความ: 31 พฤษภาคม 2565; แก้ไขบทความ: 30 มิถุนายน 2565; ตอรับตีพิมพ์: 30 มิถุนายน 2565

Received: May 31, 2022; Revised: June 30, 2022; Accepted: June 30, 2022

เข้มแข็งของชุมชน จะต้องชัดเจน เผยแพร่และตรวจสอบได้ เป็นปัญหา อุปสรรค เกิดขึ้นเป็นวัฏจักรตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

2. แนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินปูนเพื่อการก่อสร้างจะต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านจริยธรรม และด้านสาธารณะประโยชน์เป็นหลักสำคัญ

3. รูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินปูนเพื่อการก่อสร้างในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2563-2572) ชื่อว่า “โฮมแลนด์ซีเอสอาร์โมเดล” ประกอบด้วย การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างองค์กร การปลูกจิตสำนึกพัฒนาจิตใจ การสร้างสมดุลทางเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนา บ้าน วัด โรงเรียน และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม มีการสร้างงาน ตลอดจนการมีส่วนร่วมดูแลทุกข์สุขแก่ชุมชนและให้ความร่วมมือปฏิบัติตามมาตรการของรัฐ

คำสำคัญ: เหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน; การจัดการ; ความรับผิดชอบต่อสังคม

Abstract

The objectives of this study are 1) to study the overall circumstances of stone quarries in Thailand, 2) to study the CSR management guidelines for Thailand's stone quarries, and 3) to present the Corporate Social Responsibility (CSR) management model for Thailand stone mining in the next decade (2020-2030). A mixed-methods study was used to evaluate Thailand's stone mining CSR model. First, qualitative in-depth interviews with ten key informants who were significantly involved in the activities of Thailand stone mining were conducted. Then, a brainstorming session with 16 key stakeholders was organized using in-depth interviews to conduct Thailand stone quarries' CSR directions and management format. Finally, for the quantitative method, CSR directions and management format were confirmed by questionnaires with 369 samples collected from a limestone quarry in Pak Chong, Nakhon Ratchasima, for creating the Thailand stone mining CSR model.

As a result, shows that:

1. The main problem of social responsibility in limestone mining from past to present is a problem with the health care of people in the surrounding areas. Entrepreneurs and the government sector must take seriously consistent and always open for investigation.

2. Guidelines for managing the social responsibility of limestone mining for construction must be responsible for natural resources, the environment economic, legal, ethical, and public interest.

3. The Social Responsibility Management Model of Limestone Mining for Construction in the Next Decade (2020-2029), named "Homeland CSR Model" consists of building relationships between organizations and cultivating consciousness, developing the mind's economic balance improving the quality of life. Restoration of natural resources and the environment as well as the development of houses, temples, schools, and conservation of arts and culture. Jobs need to be available as well as the development of the community's happiness and cooperating with the measures of the public sector.

Keywords: Limestone Quarry; Management; Corporate Social Responsibility (CSR)

1. บทนำ

พุทธศักราช 2562 เป็นปีสำคัญในด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ อาทิ โครงการรถไฟทางคู่ห้าสายและโครงสร้างพื้นฐานของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) โดยการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างเป็นรูปธรรมมากขึ้น การมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนให้ประเทศไทยสามารถช่วงชิงความได้เปรียบในการเป็นฐานการผลิตในภาคอุตสาหกรรมได้ เมื่อเทียบกับประเทศตัวเล็กรอื่นๆ ในภูมิภาค (วรมน บุญศาสตร์ และบุหงา ชัยสุวรรณ, 2559, หน้า 1-18)

อุตสาหกรรมก่อสร้างเปรียบเสมือนอุตสาหกรรมพื้นฐานที่จัดหาวัตถุดิบให้แก่ภาคการผลิต การประกอบธุรกิจเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรม

เหมืองแร่ของประเทศที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากหินปูนเพื่อการก่อสร้างนั้น ได้ถูกนำไปใช้เป็นวัตถุดิบโดยตรงในงานก่อสร้าง โดยเฉพาะการก่อสร้างทางคมนาคม สถานประกอบการประเภทนี้จึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ช่วยขับเคลื่อนประเทศ

จากการศึกษาของปริญญรัตน์ เลี้ยงเจริญ (2563) พบว่า การประกอบกิจการเหมืองแร่หินปูนนั้นสร้างผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงสุขภาพของประชาชนในบริเวณใกล้เคียง โครงการทำเหมืองแร่หินปูนที่ผ่านมาได้ถูกร้องเรียนและเรียกค่าเสียหายจากผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง พิสิษฐ์ ถาวรล้ำเลิศ (2559, หน้า 238) ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับปัญหาที่มาจากผลกระทบจากเหมืองแร่ว่า หากผู้ประกอบการขาดรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมที่ดี หรือไม่มีนโยบายการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมที่

ชัดเจน จะไม่สามารถแก้ไขปัญหและป้องกันผลกระทบตอสิ่งแวดลอม ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชุมชนในรูปแบบต่างๆ ไม่สามารถสร้างความยั่งยืนให้กับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาของสานิตย์ หนูนิล (2562, หน้า 63-74) ความรับผิดชอบตอสังคมของผู้ประกอบการสามารถสร้างจิตสำนึกภายในองค์กรที่ต้องการดูแลและรับผิดชอบต่อสังคม มีการตรวจสอบและเฝ้าระวังอย่างโปร่งใส การสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูล

การจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการเหมืองแร่หินปูน จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ ควบคู่ไปกับการสร้างความยั่งยืนให้กับสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ จะต้องยึดหลักธรรมาภิบาล มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจน เพื่อให้สังคมมีความสุขและยั่งยืน ทั้งนี้ประเทศไทยยังไม่มีรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาข้อมูล ปัญหา เรื่องการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับเหมืองแร่อุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการณ์ ปัญหาและอุปสรรค ความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างในประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง

3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2563-2572)

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method) โดยพื้นที่ทำการศึกษาคือโครงการเหมืองแร่หินปูนเพื่อการก่อสร้างในเขตจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมดีเด่นจากหน่วยงานรัฐ มีมาตรการความรับผิดชอบต่อสังคมที่ชัดเจน ไม่มีการฟ้องร้องจากชุมชน ในบริเวณรอบการทำเหมืองแร่ตลอดระยะเวลาการดำเนินการ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 ท่าน ซึ่งคัดเลือกมาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในกลุ่มนั้นๆ ไม่ต่ำกว่า 10 ปี เพื่อศึกษาประวัติวิวัฒนาการความเป็นมา รวมถึงศึกษาขั้นตอนการทำงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เปิดให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นโดยอิสระ วิเคราะห์ห้สังเคราะห์โดยใช้ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการ

กำหนดวิธีสัณฑ์ ใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ประเด็นสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก การจัดประชุมระดมสมองกับผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นกลุ่มผู้นำชุมชนในบริเวณเมืองแร่นิพนจำนวน 16 ท่าน ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 5 ท่าน เจ้าอาวาส 3 รูป ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจำนวน 3 ท่าน ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 3 ท่าน ได้ข้อสรุปแนวทางและร่างรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเมืองแร่นิพนอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง จากนั้นผู้วิจัยจะนำข้อมูลร่างรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเมืองแร่นิพนอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างที่ได้จากการประชุมระดมสมอง ไปยืนยันโดยใช้แบบสอบถามกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเมืองแร่นิพนเพื่อการก่อสร้างด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบริเวณรอบเมืองแร่นิพน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 369 คน จากประชากรที่มีชื่อตามทะเบียนบ้าน 4,010 คน ที่อยู่ในรัศมี 500 เมตร ถึง 3 กิโลเมตรจากบริเวณพื้นที่เมืองแร่นิพนตัวอย่าง ใช้ข้อมูลประชากรจากทะเบียนราษฎร ปี 2562 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบไปด้วยส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปสถานภาพ บทบาทและหน้าที่ ส่วนที่ 2 สอบถาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเมืองแร่นิพนเพื่อการก่อสร้าง ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพ และส่วนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อยืนยันรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเมืองแร่นิพนอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างของประเทศไทยในทศวรรษหน้า

4. สรุปผลการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วจึงนำผลการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นองค์ความรู้มาบูรณาการ สังเคราะห์แล้วสรุปประเด็นต่างๆ ตามลำดับวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 การศึกษาสภาพการณ์อดีต ปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรค ความรับผิดชอบต่อสังคมของเมืองแร่นิพนเพื่อการก่อสร้างในประเทศไทย จากการศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน ผู้วิจัยพบว่า จุดแข็ง คือการสร้างงานให้แก่ชุมชน คนในชุมชนมีชีวิตและเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ประกอบกิจการด้วยความมั่นคงมาเป็นเวลายาวนาน ดูแลทุกข์สุขถือว่าชุมชนเป็นครอบครัว สำหรับจุดอ่อนคือปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม ฝุ่นละออง เสียงดังจากการระเบิดหิน และปัญหาความยากจน

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกพบว่าโอกาส คือการที่ภาครัฐให้ความรู้ อบรมให้กับผู้ประกอบการและชุมชน โดยมีการร่วมทำกิจกรรม มีการรับฟังปัญหาจากชุมชนอย่างต่อเนื่อง สำหรับอุปสรรค คือ ภาครัฐไม่มีงบประมาณ

ในการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมขั้นต้นของกฎหมายซับซ้อน นโยบายภาครัฐเปลี่ยนบ่อย สภาพแวดล้อมภายในการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการนั้นมุ่งเน้นความยั่งยืนของชุมชนในด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก

วัตถุประสงค์ที่ 2 การศึกษาแนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ด้านแนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง 5 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ การประกอบกิจการผลิตหินก่อสร้างให้กับโครงการขนาดใหญ่ สร้างความเจริญรุ่งเรืองโดยรวมพัฒนาเศรษฐกิจโดยการสร้างงาน ทำให้คนชุมชนมีชีวิตที่ดีขึ้น ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมาย มีการปฏิบัติตามมาตรการ ระเบียบ ข้อกำหนดอย่างเคร่งครัด ให้ความร่วมมือกับ อบต. ชุมชน

ใช้นโยบายแบบการมีส่วนร่วมถือว่าชุมชนเป็นครอบครัว มีความเกื้อกูล ซื่อสัตย์สุจริต ด้วยความเต็มใจ ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านจริยธรรม กำหนดนโยบายและกิจกรรม “บวร” พัฒนา บ้าน วัด โรงเรียน ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคม ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสาธารณสุข ประโยชน์ มีนโยบายดำเนินธุรกิจด้วยความตระหนัก มีเจตนารมณ์ที่จะทำงานร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ปฏิบัติ พัฒนา สืบสานความสัมพันธ์อันดี จนเกิดจากการยอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการปลูกต้นไม้ทดแทน ป้องกันฝุ่นละออง พัฒนาภูมิทัศน์รอบชุมชน ตรวจวัดคุณภาพน้ำและดินอย่างสม่ำเสมอ

วัตถุประสงค์ที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคม ของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2563-2572)

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อแผ่นดินเกิด

รูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2563-2572) ชื่อว่า “HOMELAND CSR MODEL” มีองค์ประกอบดังนี้

การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างองค์กรเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย ประกอบด้วย ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่และหน่วยงานภาครัฐให้ทำงานร่วมกันได้อย่างสงบสุข เปิดรับความคิดเห็นเพื่อลดข้อขัดแย้ง สร้างข้อตกลงร่วมกัน มีความเข้าใจที่ถูกต้อง

ปลูกจิตสำนึกพัฒนาจิตใจ การจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน สร้างความรักและความสามัคคีให้เกิดขึ้นในชุมชน

สร้างสมดุลทางเศรษฐกิจ การประกอบธุรกิจเหมืองแร่หินปูน ต้องควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจ การดำรงชีพอย่างยั่งยืน มีการพึ่งพากัน เกิดการจ้างงาน การบริจาค การจัดตั้งสวัสดิการ กองทุนต่างๆ ที่มาฟื้นฟูทดแทน เพื่อให้เกิดการสมดุลอย่างยั่งยืน

การพัฒนาคุณภาพชีวิต การเปิดกว้างสำหรับการเรียนรู้และพัฒนาความก้าวหน้าในสายอาชีพทุกระดับชั้น โดยการเปิดให้ดูงาน ฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการฝึกอบรมโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดำเนินธุรกิจด้วยความร่วมมือ มีกิจกรรมฟื้นฟูธรรมชาติ ควบคู่กับการพัฒนาคน ชุมชน สังคม

ดูแล ป้องกัน จัดทำระบบการจัดการดูแล พื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาสังคมโดยเน้น บ้าน วัด โรงเรียน และ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม มีการสนับสนุนและจัดกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ต่างๆ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษานี้ เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของเหมืองแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ซึ่งจะสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กร สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับชุมชนโดยรอบและสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี ที่นำมาเป็นกรอบในการวิจัยนี้ อภิปราย ได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มการจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแบบมีส่วนร่วม สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีการจัดการ การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยผลการศึกษาให้ความชัดเจนว่าเป็นธุรกิจที่ต้องมีมาตรฐานในการจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อชดเชย ตอบแทน ทำคุณประโยชน์ให้สังคมแบบมีส่วนร่วม และต้องเพิ่มเน้นกิจกรรมการฟื้นฟูหลังการทำธุรกิจ

กลุ่มการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎี และพบว่ามีความแตกต่างในการจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของการประกอบกิจการเหมืองแร่ ที่ต้องควรให้ความสำคัญ ด้านการจัดการทรัพยากรทางกายภาพ สถานที่ตั้งของผู้ประกอบการต้องมีความเหมาะสมอยู่ในถิ่นที่

สนองตอบความต้องการของสังคม สภาพแวดล้อม ต้องเอื้ออำนวยในการช่วยเหลือชุมชน ผู้ประกอบการ เมื่อต้องการความช่วยเหลือ

กลุ่มความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ พบว่า สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยอื่นทั้งในและต่างประเทศ หากแต่จะต้องเพิ่มการดำเนินธุรกิจภายใต้หลักจริยธรรม และคุณธรรม โดยจะต้องเคร่งครัดให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับ

6. ข้อเสนอแนะ

1. ผลจากการวิจัยนี้ผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาต่อยอดในการดำเนินธุรกิจ ควบคุม ส่งเสริมให้เกิดการจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีความหลากหลาย ทันสมัย และเป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่ถูกต้องในปัจจุบันและในอนาคต

2. ควรทำการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในช่วงสถานการณ์วิกฤต เช่น

วิกฤตการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) รวมถึงศึกษาปัจจัยด้านกฎหมายหรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง

3. ควรทำวิจัยในภูมิภาคอื่นๆ และเมืองแร่นิคมอื่น เพื่อเปรียบเทียบปัญหาสถานการณ์ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันเกี่ยวกับประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในส่วนของมาตรการ กฎหมาย และข้อบังคับ ของภาครัฐบาล เพื่อประโยชน์กับ ธุรกิจอุตสาหกรรมเมืองแร่นิคมและเป็นแนวทางเพื่อพัฒนา

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมของเมืองแร่นิคมอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2563-2572) ชื่อว่า “HOMELAND CSR MODEL” และได้รับคำแนะนำจากผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่โดยองค์ความรู้นี้เป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการสังเคราะห์ วิเคราะห์ของผู้วิจัย เป็นแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- ปริญญารัตน์ เลี้ยงเจริญ. (2563). เหมืองแร่กับการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ. เข้าถึงได้จาก <https://www.bangkokbiznews.com/detail/637905>
- วรมน บุญศาสตร์ และบุหงา ชัยสุวรรณ. (2559). องค์กรรับผิดชอบต่อสังคม: ทักษะคนดี และการตอบสนองด้านคุณภาพการบริการ ภาพลักษณ์องค์กร ความไว้วางใจ ความตั้งใจซื้อและการบอกต่อของกลุ่มผู้บริโภคเจนเนอเรชั่น ซี. วารสารการสื่อสารและการจัดการนิต้า, 2(2), 1-18.
- सानิตย์ หนูนิล. (2562). อิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร: แนวคิด และการประยุกต์. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 39(1), 63-74.

